

Beden Libası

Köylerimizde ekseriyetle evler ahırlarla iç içedir. Ahırlardaki kokunun evin her tarafına yayılması dolayısıyla, şehirden gelen bir misafir bu eve ilk girdiğinde tiksindir. Fakat köylüler için bu durum gayet normaldir.

Böyle bir köy evinde zelzele olduğunu düşününüz. Bu takdirde ev sahibi önce kendini kurtarmak için dışarı fırlayacak, bilâhare imkân nisbetinde diğer aile fertlerini ve daha sonra da hayvanlarını kurtarmaya çalışacaktır.

İşte böyle bir zelzele sonunda evinden dışarı fırlayan bir köylünün, kendisini bir anda saraylarda bulduğunu ve o saraylarda sevdiği bütün zatlara ve aile fertleriyle karşılaştığını farzediniz. Bu kimse gördüğü harika manzara karşısında sevinmek yerine, geride kalan hayvanlarını düşünüp üzülsün ne kadar belâhete düşer. Evdeki hayvanları ve kazuratlarını bu saraylara getirmek mümkün ve lâzım olmadığına göre, mezkûr köylünün yapacağı şey, bunları düşünmeyi bir tarafa bırakıp, karşısına çıkan bu hârika nimetten istifade etmek olacaktır.

İşte vefat eden bir kimse, geride evi hükmündeki cesedini bırakıp, kendisi berzah âlemine geçiyor. Mahlûkatın en şerefli olan insanın dünyada bıraktığı bu cesedini, cenaze namazı dediğimiz merasimden sonra hürmetle eller üzerinde kabristana götürüyor ve orada defnediyoruz.

İnsan, çoğu zaman cesed-ruh münasebetlerini iltibas ederek, ruhandan ziyade cesediyle alâkadar olur. Diğer taraftan, elbisesine de bedeninden fazla alâka gösterir. Halbuki elbise, kıymetini, üzerine takıldığı bedenden aldığı gibi, beden de kıymetini, libas olduğu ruhtan alır.

Bu kâinat da bir cihette ruhumuzun ikinci bir elbisesi oluyor. Zira gerek beden ve gerekse kâinat ruha göre ölçülmüş, biçilmiş ve dikilmiş bulunuyor. Beden ve kâinat, ruhumuzun elbisesi veya evi mesâbesinde olduklarına göre, ruhun vazifesinin bu bedeni beslemek veya bu kâinatın cüz'î işlerinde boğulmak olmadığı zâhirdir.

Mademki beden ve kâinat, insan ruhuna hizmetkârdır; ruh denilen bu efendinin kâinat ötesi bir gayesi olmalıdır. Aksi halde dünyanın cüz'î işlerinde boğulan insan, hizmetkârına hizmetkârlık eden sefil bir efendi derekesine düşecektir.